

Autor: mgr Janusz Kiszka

Tytuł: Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa jako narzędzie służące poprawie bezpieczeństwa mieszkańców rejonów przygranicznych Polski Wschodniej

Liczba stron: 179

Słowa kluczowe: Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa, bezpieczeństwo, „ciemna liczba” przestępstw, *Community policing*

Promotor: dr hab. Agata Tyburska, prof. WSPol

Charakterystyka rozprawy:

Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa powstała jako narzędzie służące poprawie bezpieczeństwa mieszkańców jednak jej powstanie uwarunkowane było przemianami współczesnego świata i próbie wyjścia im naprzeciw. Nieefektywna komunikacja między Policją a społeczeństwem stanowiła poważny problem a tradycyjne sposoby przekazywania informacji nie były wystarczające. Aby rozwiązać ten problem, podjęto wysiłki w celu stworzenia narzędzia umożliwiającego wymianę informacji między tymi podmiotami.

Świat globalnych przemian opiera się na nowoczesnych rozwiązaniach technologicznych stąd w 2016 roku wprowadzono Krajową Mapę Zagrożeń Bezpieczeństwa, która jest interaktywnym narzędziem służącym minimalizacji zagrożeń występujących w lokalnych społecznościach.

Niniejsza dysertacja stanowi źródło wiedzy na temat wykorzystania Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa jako narzędzia służącego poprawie bezpieczeństwa mieszkańców rejonów przygranicznych Polski Wschodniej. Przedstawia również propozycje usprawnień narzędzia, które są następstwem badań ilościowych (przeprowadzonych wśród mieszkańców rejonów przygranicznych Polski Wschodniej) i badań jakościowych (przeprowadzonych wśród ekspertów związanych z Krajową Mapą Zagrożeń Bezpieczeństwa).

Główny problem badawczy brzmi: Jakiego rodzaju usprawnień oczekują mieszkańcy rejonów przygranicznych Polski Wschodniej oraz funkcjonariusze Policji, aby Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa stała się skutecznym narzędziem, służącym poprawie bezpieczeństwa w tym rejonie?

Dzięki badaniom empirycznym (ilościowym i jakościowym) oraz krytycznej analizie literatury przedmiotu udało się uzyskać odpowiedź na tak postawiony problem badawczy, zatem cel badań został osiągnięty.

Dysertacja składa się z sześciu rozdziałów teoretyczno-empirycznych, wstępu i zakończenia.

W pierwszym rozdziale przedstawione zostały założenia badawcze. Sformułowano cel i przedmiot badań, jak również główny problem badawczy i problemy szczegółowe. Zaprezentowano metody, techniki i narzędzia badawcze. Ponadto uzasadniono dobór jednostek do badań ilościowych i jakościowych. Rozdział kończy prezentacja organizacji i przebiegu badań.

Rozdział drugi koncentruje się na znaczeniu bezpieczeństwa w życiu człowieka. Odwołuje się zarówno do pojęcia bezpieczeństwa jak również do problematyki bezpieczeństwa w szerokim znaczeniu. Wyjaśnia, dlaczego bezpieczeństwo jest fundamentalną wartością towarzyszącą człowiekowi od zarania dziejów, ale też podejmuje refleksję nad rolą administracji publicznej w zapewnieniu bezpieczeństwa i poczucia bezpieczeństwa obywateli. Osobnym zagadnieniem podjętym w rozdziale jest zagadnienie „ciemnej liczby” przestępstw, wraz z próbą wskazania jakie są jej przyczyny i rozmiary (również w kontekście rejonów przygranicznych Polski Wschodniej).

W trzecim rozdziale podjęto próbę zastanowienia się nad udziałem Policji w kreowaniu poczucia bezpieczeństwa obywateli. Najwięcej miejsca poświęcono znaczeniu filozofii *community policing* w budowaniu partnerstwa Policji ze społecznością lokalną. Jednak to nie wszystko. Ważną częścią znajdujących się w tym rozdziale rozważań jest odwołanie się zarówno do zagranicznych jak i do polskich doświadczeń w zapobieganiu patologiom społecznym.

Czwarty rozdział w całości został poświęcony projektowi, który jest przyczynkiem do napisania niniejszej dysertacji. Mowa o Krajowej Mapie Zagrożeń Bezpieczeństwa uważanej za interaktywne narzędzie poprawy bezpieczeństwa. W rozdziale przedstawiono nie tylko uwarunkowania powstania tego narzędzia, ale również dokonano jego charakterystyki wraz ze wskazaniem praktycznych implikacji jego funkcjonowania.

Piąty rozdział jest rozdziałem empirycznym. Stanowi rezultat podjętych wysiłków badawczych. Znajduje się w nim analiza wyników badań ilościowych i jakościowych. Charakteryzuje badaną społeczność lokalną jak również jej opinie na temat Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa. Osobne miejsce poświęcono analizom badań jakościowych zrealizowanych wśród ekspertów (kadry kierowniczej nadzorującej komórki prewencyjne oraz koordynatorów lokalnych) Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa. Rozdział kończy podsumowanie wyników badań empirycznych.

Szósty rozdział dotyczy obszarów i kierunków doskonalenia Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa, które stanowią wyznacznik usprawnienia działań Policji. Rozdział uwzględnia odwołanie się do problemów szczegółowych jak również zawiera propozycje zmian (prawnych i proceduralnych, organizacyjnych i technicznych, systemowych) w funkcjonowaniu Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa.